

احیاگر جبهه مقاومت

... این روزها انسان در روزنامه، در تلویزیون، در زبان این و آن، در خطبه‌های نماز جمعه‌ها هر جا چشمش و گوشش کار می‌کند، بحمدالله یاد شهید سلیمانی است. این، آدم را خوشحال می‌کند. هرکس به زبانی درباره ایشان حرف می‌زند و تمجید می‌کند: الحمدلله، خدا را شکر. انسان خوشحال می‌شود وقتی این را مشاهده می‌کند. سال گذشته که دومین سالگرد شهید سلیمانی بود [۱]، من نگاه می‌کردم به سطح جامعه و خبرهایی که می‌آمد، می‌دیدم بدون اینکه تبلیغی بشود، بدون اینکه دستوری از جایی صادر بشود، مردم همین‌طور خودجوش دارند یاد این شهید را زنده نگه می‌دارند. امسال هم همین جور است. خب الحمدلله در این زمینه‌ها ما هیچ مشکلی، کمبودی نداریم.

درباره شهید سلیمانی یک‌وقت انسان راجع به مسائل شخصی او، خصوصیات فردی این مرد برجسته حرف می‌زند که یک باب مفصلی است خوب است. ایشان شجاع بود، مؤمن بود، مسئولیت‌پذیر بود، خطرپذیر بود، باهوش بود، عاقل بود، هر وقت احساس می‌کرد یک کاری باید بشود یا می‌تواند انجام بگیرد، قدم جلو می‌گذاشت. توقف و تأمل و تردید و مانند اینها در کارش نبود. اینها خصوصیات شخصی است. از این قبیل خصوصیات برجسته ایشان زیاد داشت. از همه مهم‌تر [اینکه] با اخلاص بود، به فکر نام و اعتبار و [اینکه] مردم بدانند و مانند اینها نبود. اخلاص خیلی مهم است که من گمان می‌کنم همین اخلاص است که موجب شده خدای متعال این جور پاسخ بدهد. اینها پاسخ‌های دنیایی است. این احترام و تجلیل و تمجید و مانند اینها، پاداش‌های دنیایی شهید سلیمانی است. حالا پاداش اخروی که اصلاً ذهن ما و عقل ما به آنجاها قد نمی‌دهد، آن خیلی بالاتر از این حرف‌هایی است که ماها اصلاً می‌توانیم فکر کنیم اما همانی

کار مهم‌تر که ایشان از اول مسئولیتش دنبال این کار بود، تقویت جبهه مقاومت در منطقه بود؛ همان چیزی که استکبار روی آن حساس است، آمریکا روی آن حساس است، در قضایای گوناگون مرتب با ما محاجه می‌کنند، مجادله می‌کنند در مورد این که «شما چرا در منطقه حضور دارید؟»

